Ügyszám: ABI-1918-4/2010/H

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága

Budapest

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 24/A. §-a, illetve az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény 22. § a) és d) pontja alapján indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság

1. az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (Abtv.) 1. § *b)* pontjában meghatározott hatáskörében eljárva semmisítse meg a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (Mavtv.) 5–6. §-át, mert az a közérdekű adatok megismeréséhez való jog aránytalan korlátozását teszi lehetővé, ezáltal sértve az Alkotmány 61. § (1) bekezdése szerint a közérdekű adatok megismeréshez való jogot.

2. az Abtv. 1. § *e)* pontjában meghatározott jogkörében eljárva állapítson meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmánysértést, mert a jogalkotó nem alkotta meg azokat a szabályokat, amelyek a Mavtv.-ben szabályoznák a minősített közérdekű adat megismerését és hatékony bírói jogorvoslatot biztosítanának a nyilvánosságkorlátozással szemben. A mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség az Alkotmány 61. § (1) bekezdését és 57. § (5) bekezdését érinti. Kérem, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 49. § (1) bekezdésének megfelelően határidő megjelölésével hívja fel az Országgyűlést törvényhozási feladatának teljesítésére.

Indokolás

1. A minősítés

Az Alkotmány 61. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás és a szólás szabadságához, továbbá a közérdekű adatok megismeréséhez, valamint terjesztéséhez. A közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülését szolgáló alapvető szabályokat az Alkotmányában foglaltakkal összhangban a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) határozza meg.

Az Avtv. 2. § 4. pontja szerint közérdekű adat: „*az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől.*” A közérdekű adatok nyilvánosságára vonatkozó szabályokat az Avtv. III. fejezete szabályozza. Az Avtv. 19. § (3) bekezdése a közérdekű adatokra vonatkozó tájékoztatási kötelezettség alóli kivételként határozza meg, ha az adatot törvény alapján az arra jogosult szerv minősítette, illetve ha az nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján minősített adat.

A minősített adat védelme a közérdekű adatok nyilvánosságát korlátozza. Ennek alkotmányossága az Alkotmány 8. § (2) bekezdése alapján ítélhető meg: „*A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.*” Az, hogy a korlátozás érinti-e az alapjog lényeges tartalmát, az Alkotmánybíróság által kidolgozott alapjogi teszt segítségével dönthető el. E szerint „*az állam akkor nyúlhat az alapjog korlátozásának eszközéhez, ha másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el. Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához tehát önmagában nem elegendő, hogy az másik alapjog vagy szabadság védelme vagy egyéb alkotmányos cél érdekében történik, hanem*

szükséges, hogy megfeleljen az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással. A törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni. Alkotmányellenes a jog korlátozása, ha az kényszerítő ok nélkül, önkényesen történik vagy ha a korlátozás súlya az elérni kívánt célhoz képest aránytalan". [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 171.]

A minősített adat védelméről Mavtv. rendelkezik. Noha a közérdekű adat megismeréséhez való jog érvényesítésére vagy korlátozására közvetlenül a közérdekű adat megismerésére vonatkozó eljárásban kerül sor, minősített adat esetében az alapjogi korlátozás alkotmányos követelményeit az ezt időben és logikailag megelőző minősítési eljárásra is alkalmazni kell - miként tette ezt az Alkotmánybíróság a jogállami titokszabályozás alkotmányos zsinórmércéjéül szolgáló 34/1994. (VI. 24.) AB határozatban -, mert a minősítés az az egyedi aktus, amellyel a minősítő dönt az adat nyilvánosságának korlátozásáról.

Ha a minősítésre vonatkozó szabályok nincsenek összhangban az alapjogi korlátozási teszt szükségességi és az arányossági követelményeivel, akkor az állami szférában kialakulhat egy, a nyilvánosságtól elzárt, a kívülállók számára áttekinthetetlenül burjánzó minősített adattömeg, amelynek kiterjedéséről, tartalmáról a közvélemény nem kaphat reális képet, hiszen az adatkezelés tényéről sem értesülhet. Így sérülhet a közhatalmi tevékenység átláthatósága és ellenőrizhetősége, ami veszélyt jelent a demokratikus jogállamiságra. A minősítési eljárás alkotmányos garanciáinak szükségességét hangsúlyozza az is, hogy a korábbi titokszabályozástól eltérően a Mavtv. szabályozási rendszerében megszűntek a nyilvános (a korábbi titoktörvény mellékletét képező, illetve a Magyar Közlönyben közzétett) titokköri jegyzékek, amelyekből bárki megismerhette, hogy egyáltalán mely adatfajtákba tartozó adatok minősíthetők. A hatályos szabályozás minden közérdekű adatot potenciális titoktárgynak tekint.

A Mavtv. részletesen szabályozza a minősítés feltételeit. Ezek között szempontunkból lényeges a minősítéssel védhető közérdekek meghatározása, valamint a minősítési szintet, következésképp a minősítés lehetséges maximális érvényességi idejét meghatározó kármértékek szabályozása. (A Mavtv. államérdekeket és alkotmányos értékeket sorol fel „*minősítéssel védendő közérdek*"-ként.)

A minősítőnek az adatok nyilvánosságáról a minősítéshez fűződő közérdekre, valamint a titoksértéssel bekövetkezhető kárra tekintettel kell döntenie. E szabályozás egyoldalú, ugyanis a minősített adat meghatározásánál és a kármértékek esetében csak a minősítéshez fűződő közérdekre van tekintettel, noha az adatok nyilvánosságához éppúgy fűződik közérdek, amelyet a minősítés során a minősítéssel védendő közérdekekkel szemben mérlegelni kellene.

A közérdekű adatok nyilvánosságához fűződő közérdek az információk hozzáférhetőségének szerteágazó hatásaira tekintettel nehezebben ítélhető meg a minősítő számára, mint a minősítéssel védhető közérdek, azonban nem eleve kizárt a közérdek vizsgálatának bevonása a minősítési döntéshozatalba, hiszen a minősítő a hatályos Mavtv. szerint is közérdek fennállása ügyében dönt. Többféle, alkotmányosan egyaránt elfogadható szabályozási mód is lehetséges lenne. Így a törvényalkotó általában előírhatná a minősítéshez fűződő közérdekek mérlegelését, vagy - a minősítéssel védendő közérdekek szabályozásához hasonlóan - meghatározhatná azokat a nyilvánossághoz fűződő érdekköröket, amelyeket a minősítőnek a nyilvánossághoz fűződő közérdekként figyelembe kell vennie. Például a törvény megtilthatná az adat minősítését jogszabálysértés vagy adminisztrációs hiba, illetve a hatékonyság hiányának leplezése, vagy a verseny elkerülése céljából.

A fentiekkel szemben a jogkorlátozás arányosságának biztosításához szükséges szabályozás olyan alapvető, minimális garanciái is hiányoznak a Mavtv.-ből, amelyeket a korábbi titokszabályozás tartalmazott. A korábban hatályos, az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény (Ttv.) 4. § (2) bekezdése értelmében például tilos volt szolgálati titokká minősíteni a közfeladatot ellátó szervek tevékenységére vonatkozó legfontosabb

közérdekű adatokat. (Ez azért csak a szolgálati titkokra vonatkozott, mert az államtitokköri jegyzéket a Ttv. melléklete határozta meg, így szóba sem kerülhetett a legfontosabb közérdekű adatok államtitokká minősítésének lehetősége.)

Az alapjogi korlátozás szükségességét és arányosságát garantáló törvényi feltételrendszernek mindvégig érvényesülnie kellene a minősített adat kezelése során, hiszen az idő múlásával változhatnak az adat minősítésével védendő, illetve az adat nyilvánosságához fűződő közérdekek. Ezért az adat nyilvánosságához fűződő közérdeket a minősítés rendszeres felülvizsgálata során is figyelembe kellene venni, továbbá olyankor, ha a minősített adat megismerését a közérdekű adatok nyilvánosságára hivatkozva kérik. Sajnos a közérdekű adatigénnyel kapcsolatos szabályozási tartalom teljesen hiányzik a Mavtv.-ből. (Ennek alkotmánysértő voltát a következő pontban részletezem.)

A nemzetközi gyakorlatban több állam – például Észtország, Svédország, Egyesült Királyság, Szlovénia, Ausztrália, Új-Zéland, Dél-Afrika, Macedónia – joga tartalmaz a Mavtv.-ből hiányolthoz hasonló közérdek-tesztet, amelynek értelmében a minősített információt hozzáférhetővé lehet tenni abban az esetben, ha a megismeréshez fűződő érdekek felülmúlják a titokban maradáshoz fűződő érdeket. A közérdekűség teszt intézménye ezekben az országokban általában az információszabadság törvényekben kap helyet, így annak alkalmazásával nem csak minősített információkhoz lehet hozzáférést biztosítani, hanem pl. üzleti titokhoz, vagy akár egy döntés-előkészítő adathoz is. Szintén közérdek-tesztet ír elő az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről, a nem minősített adatok tekintetében.

A nemzetközi szakirodalom (http://www.article19.org/pdfs/standards/righttoknow.pdf) kimunkálta a közérdek-teszt alkalmazásának feltételeit. Eszerint ahhoz, hogy egy információ ne legyen kiszolgáltatható, az alábbi három feltétel mindegyikének fenn kell állnia:

a) az igény olyan információra vonatkozik, amely törvényben meghatározott legitim célból nem nyilvános,

b) a hozzáférhetővé tétel azzal fenyeget, hogy az említett cél elérése lényeges sérelmet szenved,

c) a hozzáférhetővé tétellel okozott sérelem nagyobb, mint az információhoz való hozzájutáshoz fűződő közérdek.

A minősítés szabályozása azért is sérti a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot, mert a Mavtv.-ben meghatározott eljárási rendben nincs előírva a minősítendő adat egyértelmű megjelölése és az adathoz való hozzáférés korlátozásának indokát sem kell rögzíteni. Emiatt bizonytalanná válik, hogy az adathordozón található közérdekű adatok közül melyek védendők és melyek nyilvánosak, következésképp olyan közérdekű adatok is elzárhatók a nyilvánosság elől, amelyek esetében nem állnak fenn az alapjog-korlátozás alkotmányos feltételei. A minősítés indokolásának hiányában a közérdekű adatok megismeréséhez való jog korlátozásának szükségessége, indokoltsága sem ítélhető meg. E megállapításokat a következőkkel támasztom alá:

- A korábbi titokszabályozás szerint a minősítési javaslatban meg kellett jelölni a minősítés alapjául szolgáló államtitokkört vagy - szolgálati titok esetében - a szolgálati titokkör minősítést megalapozó pontját (az 1995. évi LXV. törvény 7. § (4) és (6) bekezdései), ezért egyértelmű volt, hogy a javaslat mely, a titokköri jegyzéken felsorolt adatfajtába tartozó adat minősítésére vonatkozik. Ettől eltérően a Mavtv. 6. (3) bekezdése nem írja elő a minősített adatot tartalmazó adathordozóval együtt felterjesztendő minősítési javaslat kötelező adattartalmaként a minősítendő adat megnevezését vagy megjelölését. A minősítést szükségessé tevő tények és körülmények leírása - Mavtv. 6. § bekezdés - nem pótolja a minősítendő adat megnevezését, mert esetleges, hogy ezen információk alapján utólag rekonstruálható-e, hogy a minősítési javaslat az adathordozón rögzített adatok közül melyre vonatkozik. A minősítési javaslatból tehát megismerhetők ugyan a javaslattevő által figyelembe venni javasolt

minősítési indokok, azonban a törvény lehetővé teszi a minősítendő adat pontos megjelölésének elhagyását. Sajnálatos módon már teret is nyert a joggyakorlatban, hogy a minősítési javaslat például általánosságban „*az adathordozón szereplő adatok*”-ra utal.

- A Mavtv. nem írja elő azt, hogy a minősítőnek a minősítési javaslatban foglaltakra kell alapoznia döntését, ezért a minősítő a minősítési javaslattól eltérően értékelheti a minősítés indokait; további tényeket és körülményeket is figyelembe vehet, mindezek alapján eltérhet a minősítési javaslatban szereplő minősítési szinttől és érvényességi időtől, sőt, a javaslattól eltérően ítélheti meg a minősítendő adatok körét és a minősítés szükségességét is. A Mavtv.-nek ezért a minősítési döntés kötelező adattartalmaként elő kellene írnia a minősített adat meghatározását és a minősítés indokának rögzítését. A Mavtv. azonban nem írja elő a minősített adat megnevezését vagy megjelölését, továbbá a minősítőnek döntését olyankor sem kell indokolnia, ha eltért a minősítési javaslatban foglaltaktól, így homályban maradhat a minősítés tárgya és indoka.

- A Mavtv. szerint a minősítési eljárás eredményeként a minősítési jelölést nem a közvetlenül minősített adathoz kell kapcsolni, hanem annak adathordozóján kell elhelyezni. A minősített adatot tartalmazó adathordozón rendszerint sok más - nem védendő - közérdekű adatot is rögzítenek. A minősítési jelölés nem tartalmaz olyan információt, amelyből meg lehetne állapítani, hogy a minősítés az adathordozón rögzített adatok közül melyre, melyekre vonatkozik. Az adat minősített jellegének felismerhetőségére vonatkozó előírás [Mavtv. 5. § (8) bekezdés] tehát ténylegesen nem érvényesülhet, ugyanis a minősítési jelölés nem a minősített adatot, hanem csak az azt tartalmazó adathordozó minősített voltát teszi felismerhetővé. A törvény az egyazon adathordozón rögzített, különböző forrásból származó minősített adatok azonosíthatóságát és elkülöníthetőségét ugyan kötelezővé teszi [Mavtv. 7. § (1) bekezdés], azonban a minősített adatnak az adathordozón található nem minősített adatoktól való elkülöníthetőségét nem írja elő.

Mindezek miatt - noha a Mavtv. szerint valamely adatot lehet minősíteni - utólag már sem a minősítési javaslatból, sem a minősítési döntésből, sem a minősítési jelöléssel ellátott adathordozó alapján nem állapítható meg, hogy a minősítő döntése az adathordozó mely adatára, adataira vonatkozott.

A fentieket összefoglalva a minősítés törvényi szabályozása két okból is sérti a közérdekű adatok megismeréséhez való alapvető jogot:

- a Mavtv. olyan esetben is elsőbbséget biztosít a minősítéshez fűződő közérdeknek, ha azzal szemben az adat nyilvánosságához nyomósabb közérdek fűződne, ezért a szabályozás nem garantálja a jogkorlátozás arányosságát;

- a törvény nem írja elő a minősítés tárgyának megjelölését és a döntés indokolását, így bizonytalanná válik, hogy miért, és mire vonatkozik az adatnyilvánosság korlátozása.

2. A minősített adat megismerése és a jogsértő, megalapozatlan minősítéssel szembeni jogorvoslat

A Mavtv. hatályba lépésekor nem változott az, hogy az Avtv. 19. § (3) bekezdése a közérdekű adatokra vonatkozó tájékoztatási kötelezettség alóli kivételként határozza meg a minősített adatot (korábban: az államtitkot és a szolgálati titkot). A hatályos Mavtv. hiányos volta a korábbi titokszabályozással összevetve karakterizálható.

A Ttv. 15. §-a szabályozta a minősített adat megismerését az Avtv. közérdekű adatigényre és jogorvoslatra vonatkozó szabályainak alkalmazását előírva. A minősített adatra nézve tehát az Avtv. alapján korábban sem állt fenn ugyan tájékoztatási kötelezettség, a Ttv. mégis bárkinek lehetőséget biztosított arra, hogy a minősített közérdekű adatra vonatkozóan megismerési kérelmet terjesszen elő, amelynek ügyében a minősítő dönthetett. Ez utóbbi azért lényeges, mert minősített adat esetében a többi közérdekű adattól eltérően nem az adatot kezelő szerv vezetője, hanem a minősítő jogosult az adattal rendelkezni. A kérelem elutasítása esetén a

kérelmező az Avtv. 21. § szerint bírósághoz fordulhatott. Ez esetben is lényeges, hogy törvény eltérő rendelkezése hiányában a minősítőnek is perben kellett állnia, ha nem volt azonos a megtagadóval.

A Mavtv. a korábbi szabályozás logikájával radikálisan szakítva egyáltalán nem teszi lehetővé a minősített közérdekű adat megismerését. A Mavtv. 2. § (2) bekezdése alapelvként rögzíti, hogy minősített adatot csak az ismerhet meg, akinek az állami vagy közfeladata ellátásához feltétlenül szükséges. A Mavtv. 13. § (1) bekezdése szerint „*minősített adatot csak az a személy használhat fel, akinek ez állami vagy közfeladat ellátása érdekében indokolt [...]*". E szabályok alapján a minősített adat megismerésére vonatkozó közérdekű adatigényt minden esetben meg kell tagadni.

A Mavtv. a minősített adatok megismerését csak a személyes adatokat illetően szabályozza (Mavtv. 11-12. §). A Mavtv. a korábbi titokszabályozástól eltérően a minősített közérdekű adatokra vonatkozó adatigénylési eljárási szabályokat sem tartalmaz, ezért az adatigényre csak az Avtv. 19. §-ának és 20. §-ának általános szabályait kell alkalmazni. Hiányoznak azonban a minősített közérdekű adat igénylésére vonatkozó speciális szabályok. Így az Avtv. 19. § (3) bekezdése a szerv feladatává teszi, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatról döntsön. Azonban minősített adat esetében a megismerés engedélyezésére a minősítő jogosult, aki nem szükségképp azonos az Avtv. 19. § (3) bekezdésében meghatározott szervvel, ezért a minősített adat igénylésével kapcsolatos speciális eljárási szabályok hiánya esetenként - ha a kért adatokat nem a minősítő, hanem más szerv kezeli - ellehetetleníti az adatkérést.

Minthogy a Mavtv. alapján a minősített közérdekű adatra vonatkozó közérdekű adatigény nem teljesíthető, a minősítés jogszerűsége és megalapozottsága ügyében ténylegesen az Avtv. 21. §-a szerint bírósági jogorvoslati eljárás dönthetne. Azonban a jogorvoslat általános szabályai több szempontból sem alkalmasak arra, hogy a minősített adatokkal összefüggésben e rendeltetésüket betöltsék.

- Avtv. 21. § (2) bekezdése szerint a megtagadás jogszerűségét és megalapozottságát az adatot kezelő szervnek kell bizonyítania. Azonban az Avtv. 19. § (3) bekezdése minősített adat esetében felmentést ad a tájékoztatási kötelezettség alól, ezért formai és eljárási szempontból szabályszerű minősítés esetén a jogszerűség nem vitatható. Ami a megtagadás megalapozottságát illeti, a korábbi titokszabályzás rendszerétől eltérően elég azt bizonyítani, hogy a minősített közérdekű adat megismerését nem olyasvalaki igényelte, akinek az állami vagy közfeladata ellátásához szükséges [Mavtv. 2. § (2) bekezdés, 13. § (1) bekezdés]. A jogorvoslati eljárás ezért megreked az elutasítás megítélésénél, és ténylegesen nem juthat el a minősítés - azaz a jogkorlátozó döntés - jogszerűségének és megalapozottságának vizsgálatáig. Álláspontom szerint ez sérti azt, az Alkotmánybíróság a 12/2004. (IV. 7.) AB határozatában írt követelményt, amely szerint „*az alapjog érvényesülése érdekében biztosítani kell a nyilvánosságkorlátozás feletti érdemi és hatékony bírói jogorvoslati lehetőséget, melynek a formai kritériumok vizsgálatán túlmenően ki kell terjednie a nyilvánosságkorlátozás indokoltságának tartalmi vizsgálatára.*" E törvényi hiányosság megszüntetése érdekében olyan speciális szabály megalkotása szükséges, amely minősített közérdekű adatra vonatkozó adatigény miatti jogorvoslati eljárásban nem a megtagadás, hanem a minősítés jogszerűsége és megalapozottsága bizonyítását írja elő az adatot kezelő szerv számára.

- Avtv. 21. § (2) bekezdése a minősített adatot kezelő szerv számára írja elő a jogszerűség és megalapozottság bizonyítását. Azonban - mint arra fentebb már utaltam - a minősített adatot kezelő szerv nem szükségképp azonos a minősítővel. Ha a minősített adatot kezelő szerv nem azonos a minősítővel, akkor nincs módja a jogszerűség és megalapozottság bizonyítására, mert a minősítés indoka, szükségessége ügyében - a Mavtv. 6. § (4) bekezdésében és a 8. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel - a minősítő feladata és felelőssége nyilatkozni.

- Az Avtv. 21. § (7) bekezdése szerint ha a bíróság a kérelemnek helyt ad, határozatában az adatkezelő szervet a kért közérdekű adat közlésére kötelezi. Minősített adat esetében e

szabály sem megfelelő, ugyanis a minősített adatot kezelő szerv csak akkor közölheti az adatot, ha arra a minősítő engedélyt adott, illetve - nyilvánosságra hozatala esetén - a minősítő a minősítést előzetesen megszüntette. Ezért súlyos hiányosság, hogy az Avtv. 21. § szerinti eljárásban a bíróságnak nincs joga az adat minősítésének helybenhagyásáról, módosításáról vagy megszüntetéséről dönteni. A minősítést érintő döntésre a bíróságnak csak az Avtv. 26. § (5) bekezdésében meghatározott jogorvoslati eljárásban van módja. E speciális eljárás kezdeményezésére csak az adatvédelmi biztos jogosult, ezért az nem pótolja az Alkotmány 57. § (5) bekezdése szerinti, bárkit megillető jogorvoslati jogot. Nyilvánvalóan konstruálható lenne olyan szabályozás, amely bárki számára lehetővé teszi a jogorvoslatot az indokolatlan minősítéssel szemben, hiszen korábban, a Ttv. hatálya idején ilyen volt a jogorvoslati rendszer.

A fentiek értelmében a Mavtv.-ből hiányoznak a minősített közérdekű adatra vonatkozó közérdekű adatigény, valamint annak elutasítása esetére a jogorvoslat speciális szabályai, így a törvényi szabályozás olyannyira hiányos, hogy az Avtv. általános adatigénylési és jogorvoslati szabályai alapján jelenleg nincs mód a nyilvánosságkorlátozás feletti érdemi és hatékony bírói jogorvoslatra, ennek keretében a nyilvánosságkorlátozás indokoltságának tartalmi vizsgálatára. A törvényi szabályozás ezért garanciális szempontból hiányos, ami sérti a közérdekű adatok megismeréséhez való jogot. A fent részletezett indokok alapján kérem mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását.

Budapest, 2011. február 17.

Tisztelettel:

Dr. Jóri András